Learning about the Greek Revolution

Modern Greek at Yale
Fall 2021

Maria Kaliambou (ed.)

Learning about the Greek Revolution

Modern Greek at Yale
Fall 2021
Maria Kaliambou (ed.)

COVER ILLUSTRATION Alexandra Sossidi
GRAPHIC DESIGN Andrea Porto, Yale Printing and Publishing Services
PRINTING Yale Printing and Publishing Services

Copyright © 2021 by Maria Kaliambou

All rights reserved. No part of this book may be reproduced in any form without written permission of the copyright owner.

ISBN 978-0-578-31553-9

Learning about the Greek Revolution

Modern Greek at Yale

Fall 2021

Maria Kaliambou (ed.)

Contents

Prologue 4

Elementary

Panagiotis Roumeliotis 6

Maya Kyriakides 7

Intermediate

Chloe Papadopoulos 10

George Gemelas 12

Alexandra Sossidi 14

Περιεχόμενα

Πρόλογος 5

Αρχάριοι

Παναγιώτης Ρουμελιώτης 6

Μάγια Κυριακίδη 7

Μέσοι

Χλόη Παπαδοπούλου..... 10

Γιώργος Γεμελάς 12

Αλεξάνδρα Σωσσίδη 14

Prologue

The publication *Learning about the Greek Revolution* is the fourth booklet of the series Modern Greek at Yale. The series includes the creative and reflective writings of students learning modern Greek. The 2021 edition was published in an important year for Greece and for the Hellenic Studies Program at Yale as we celebrate two important events: the two hundredth year anniversary of the Greek Revolution, and twenty years of the Hellenic Studies Program at Yale!

In our language classes we had several opportunities to learn about the Greek Revolution, a milestone in modern Greek history. For instance, on April 1, 2021, we enjoyed a virtual museum tour of the Museum of the Macedonian Struggle in Thessaloniki. Students had the opportunity to learn about the history and culture in Macedonia from the 19th century to today. It is important for our students to know the different aspects of history that shaped modern Greece. In addition, on October 16, 2021, our students attended the conference I had the pleasure to organize entitled *The Greek Revolution and the Greek Diaspora in North America* which documented how Greek communities in the diaspora perceive and enliven this important historical moment.

I would like to thank my students who during the challenges of the pandemic year participated with remarkable enthusiasm in the language classes and our activities. I particularly thank my student Alexandra Sossidi who, inspired by the painting by Theodore Vryzakis *Grateful Hellas*, designed the cover of our booklet.

The activities of the Hellenic Studies Program are generously funded by the Stavros Niarchos Foundation Center for Hellenic Studies at Yale University, which has supported us for the last twenty years. I hope that you will enjoy our new publication!

Maria Kaliambou
Senior Lector, Hellenic Studies Program
New Haven, November 2021

Πρόλογος

Το βιβλίο *Μαθαίνοντας για την Ελληνική Επανάσταση* αποτελεί το τέταρτο βιβλίο της σειράς Νέα Ελληνικά στο Yale. Η σειρά περιλαμβάνει δημιουργικές και αναστοχαστικές εργασίες των φοιτητών που μαθαίνουν νέα ελληνικά. Η έκδοση του 2021, έγινε σε μια σημαντική χρονιά για την Ελλάδα και για το Πρόγραμμα Ελληνικών Σπουδών στο Yale, καθώς γιορτάζουμε δύο σημαντικά γεγονότα: την επέτειο των διακοσίων χρόνων από την Ελληνική Επανάσταση και τα είκοσι χρόνια του Προγράμματος Ελληνικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο Yale!

Στα μαθήματα ελληνικών είχαμε αρκετές ευκαιρίες να ασχοληθούμε με την Ελληνική Επανάσταση, αυτό το ορόσημο της σύγχρονης ελληνικής Ιστορίας. Για παράδειγμα, την 1η Απριλίου του 2021 απολαύσαμε μια εικονική περιήγηση στο Μουσείο Μακεδονικού Αγώνα στη Θεσσαλονίκη, όπου είχαμε την ευκαιρία να μάθουμε για την ιστορία και τον πολιτισμό στη Μακεδονία από τον 19ο αιώνα έως σήμερα. Είναι σημαντικό για τους φοιτητές και τις φοιτήτριές μας να γνωρίζουν τις πολλές και διαφορετικές πτυχές της Ιστορίας που διαμόρφωσαν τη σύγχρονη Ελλάδα. Επίσης, στις 16 Οκτωβρίου 2021, οι φοιτητές και οι φοιτήτριές μας παρακολούθησαν το συνέδριο που είχα τη χαρά να διοργανώσω με τίτλο *Η Ελληνική Επανάσταση και η Ελληνική Διασπορά στη Βόρεια Αμερική*, το οποίο ασχολήθηκε με το πώς οι ελληνικές κοινότητες της διασποράς αντιλαμβάνονται και εκφράζουν αυτή τη σημαντική ιστορική στιγμή.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους φοιτητές και τις φοιτήτριές μου που παρόλες τις δυσκολίες κατά τη διάρκεια της πανδημίας συμμετείχαν με αξιοσημείωτο ενθουσιασμό στα μαθήματα ελληνικών και στις δραστηριότητές μας. Ευχαριστώ ιδιαίτερα τη φοιτήτριά μου Αλεξάνδρα Σωσσίδη, η οποία εμπνεύστηκε από τον πίνακα του Θεόδωρου Βρυζάκη *Η Ελλάς Ευγνωμονούσα* και σχεδίασε το εξώφυλλο του φυλλαδίου μας.

Οι δραστηριότητες του Προγράμματος Ελληνικών Σπουδών του Yale τα τελευταία είκοσι χρόνια χρηματοδοτούνται γενναιόδωρα από το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος Κέντρο Ελληνικών Σπουδών. Ελπίζω να σας αρέσει η καινούρια μας έκδοση!

Μαρία Καλιαμπού
Senior Lector, Πρόγραμμα Ελληνικών Σπουδών
New Haven, Νοέμβριος 2021

Παναγιώτης Ρουμελιώτης

Περήφανοι Έλληνες

Ο παππούς και η γιαγιά μου είναι από την Ελλάδα. Έφυγαν το 1961 από την Ελλάδα και πήγαν στο Μόντρεαλ που είχαν αδερφούς και αδερφές. Η γιαγιά και ο παππούς μου συναντήθηκαν στο Μόντρεαλ. Εκεί είχαν μια μεγάλη κοινότητα ελληνική. Όταν ο μπαμπάς και η θεία μου γεννήθηκαν, ο παππούς και η γιαγιά μου έφυγαν και πήγαν στην Αμερική, στη Μασαχουσέτη. Στην Αμερική βρήκαν επίσης μια μεγάλη κοινότητα ελληνική. Είναι στην εκκλησία Άγιος Γεώργιος, κοντά στο κέντρο στο Σπρίνγκφιλντ, στη Μασαχουσέτη. Αν και είναι στην Αμερική, είναι περήφανοι που είναι Έλληνες.

Ξέρω ότι στον παππού και τη γιαγιά μου λείπει η Ελλάδα. Έφυγαν για να βρουν μια καλύτερη ζωή, και στην Αμερική ήθελαν το αμερικάνικο όνειρο. Ήθελαν στην Αμερική ένα σπίτι με μεγάλη αυλή για να παίζουν τα παιδιά τους. Επίσης, ήθελαν έναν κήπο να καλλιεργούν λαχανικά και βότανα. Τώρα, ο παππούς και η γιαγιά μου έχουν ακόμα τον κήπο τους, που έχει λαχανικά που τρώνε όλο το χρόνο. Μαγειρεύουν μόνο ελληνικό φαγητό. Ο παππούς μου είναι επίσης δωρητής στην εφημερίδα στο χωριό του. Ενώ μένει στην Αμερική, η σχέση του με την Ελλάδα είναι ζωντανή.

Την 25η Μαρτίου, ο παππούς και η γιαγιά μου πήγαν στην εκκλησία και σήκωσαν την ελληνική σημαία. Ο παππούς μου μου είπε: «Ήμασταν 30 άνθρωποι έξω από την εκκλησία και ήμασταν όλοι χαρούμενοι, αν και ήταν κρύο».

Η οικογένειά μου είναι πολύ περήφανη όταν μιλάμε για την ελληνική Επανάσταση.

Μάγια Κυριακίδη

Ελληνική υπερηφάνεια διακόσια χρόνια μετά

Η οικογένειά μου είναι από την Κύπρο. Ο παππούς μου έχει εφτά αδέρφια και μια αδερφή, οπότε έχω μια μεγάλη οικογένεια και πολλά ξαδέρφια. Πολλοί από αυτούς ακόμη μένουν στην Κύπρο. Μερικούς από αυτούς τους επισκέπτομαι πολύ! Μου αρέσει να ταξιδεύω, αν και το ταξίδι με κάνει να αρρωσταίνω. Μου αρέσει πολύ να παίρνω το αεροπλάνο για να δω την οικογένειά μου και να περνάω το καλοκαίρι μου στη θάλασσα. Η αδελφή μου κι εγώ μαζεύουμε φρούτα από τα δέντρα και σπάζουμε ανοιχτά κουκουνάρια με πέτρες. Μου αρέσει ακόμα να κάνω αυτά τα πράγματα με τον παππού μου!

Ο μπαμπάς μου έχει μια αδερφή που επισκέπτομαι συχνά. Αυτή και η δική της οικογένεια μένουν στην Αθήνα και τη Νέα Υόρκη, οπότε μπορώ να τους βλέπω στο σπίτι τους στην Αμερική και στην Ελλάδα. Μια μέρα θα περάσω ένα καλοκαίρι μαζί τους στην Αθήνα για να μάθω περισσότερη γλώσσα και πολιτισμό!

Η οικογένειά μου είναι πολύ ευτυχισμένη τώρα, αλλά πέρασε πολλές δύσκολες στιγμές. Ο παππούς μου φυλακίστηκε σε θάνατο όταν ήταν 22 χρονών (το 1956) από τους Βρετανούς. Επέζησε και η Κύπρος κέρδισε την ανεξαρτησία της, αλλά δεν έγινε ένα μέρος της Ελλάδας. Δεκαοκτώ χρόνια αργότερα, το 1974, οι Τούρκοι μπήκαν στην Κύπρο και για άλλη μια φορά ο παππούς μου, και πολλοί άλλοι άντρες στην οικογένειά μου, εξαφανίστηκαν αμέσως για να πολεμήσουν. Πολλοί από τους δικούς μου ανθρώπους, και η γιαγιά μου, ακόμα δεν μπορούν να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Η οικογενειακή ιστορία μου είναι γεμάτη με όπλα, βόμβες, πληγές και βία. Ωστόσο, η οικογένεια που έχω στη ζωή μου είναι γεμάτη με αγάπη, γενναιότητα, και εκτίμηση για τη ζωή. Είμαι πολύ περήφανη για την οικογένειά μου, και ανυπομονώ να αφήσω κι εγώ το δικό μου σημάδι στην ιστορία μας. Ελπίζω να είναι τόσο περήφανοι για μένα όσο κι εγώ για αυτούς.

Ένας τρόπος για να κάνω την οικογένειά μου περήφανη είναι να γιορτάζω την ελληνική μου κληρονομιά. Το περασμένο καλοκαίρι ο παππούς μου μου ζήτησε να μάθω τον ελληνικό Εθνικό Ύμνο. Το έγραψε σε ένα κομμάτι χαρτί και έπρεπε να το απομνημονεύσω. Όταν άρχισε να τραγουδάει το τραγούδι, σε τυχαίες στιγμές έπρεπε να τραγουδήσω. Μας αρέσει να τραγουδάμε μαζί, ειδικά για τα διακόσια χρόνια ελευθερίας!

Ο παππούς μου και η γιαγιά μου.

Εγώ στην Ακρόπολη, όταν ήμουν μικρή.

Εγώ και ο παππούς μου μαγειρεύουμε στην αυλή του.

Καλοκαίρι 2018 στην Κύπρο

Εγώ και ο παππούς μου μπροστά στο δέντρο μου.

Εγώ και ο παππούς μου μαζεύουμε φρούτα.

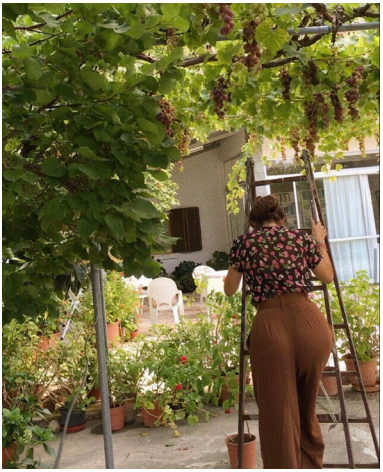

Εγώ μαζεύω και τρώω σταφύλια.

Ο κήπος με τα σταφύλια.

Χλόη Παπαδοπούλου

Οι Έλληνες στον Καναδά γιορτάζουν την Ελληνική Επανάσταση

Εγώ είμαι από τον Καναδά. Γεννήθηκα στο Τορόντο. Η οικογένεια του πατέρα μου είναι από την Ελλάδα. Ο παππούς μου, η γιαγιά μου και ο μπαμπάς μου έφτασαν στον Καναδά το 1959 από την Αθήνα (πριν έμεναν στη βόρεια Ελλάδα). Ταξίδεψαν με το πλοίο «Queen Frederica.» Ο παππούς μου έπρεπε να πληρώσει για το εισιτήριο για το ταξίδι, αλλά επειδή δεν είχε χρήματα, τα πήρε από άλλον και απέκτησε χρέος για να πάει στον Καναδά. (Ο μπαμπάς μου ήθελε να το γράψω αυτό και το όνομα του πλοίου!) Κανείς δεν ήξερε αγγλικά. Αυτοί μπόρεσαν να πάνε στον Καναδά γιατί ο γυναικάδελφος του παππού μου (ο αδελφός της γιαγιάς μου) ήδη έμενε στο Τορόντο.

Στην Ελλάδα ο παππούς μου δούλευε για την κυβέρνηση, ήταν υπάλληλος. Όταν πήγε στον Καναδά, δεν είχε δουλειά, αλλά άλλοι Έλληνες που ήξερε τον βοήθησαν και βρήκε δουλειά σε εργοστάσιο που έκανε γούνα. Αυτός εκεί δούλευε για περίπου 20 χρόνια. Μετά, απέκτησε τη δική του εταιρεία. Η γιαγιά μου δούλευε σε διάφορα εργοστάσια. Αργότερα αυτή είχε ένα εστιατόριο με τον αδελφό της.

Ο μπαμπάς μου είπε ότι όταν αυτός ήταν μικρός, στο Τορόντο υπήρχαν πολλοί Έλληνες. Ήταν μια μεγάλη κοινότητα σε μια γειτονιά στην πόλη που τη λένε «The Danforth.» Αυτός με τον παππού και την γιαγιά μου έμεναν σε αυτή την γειτονιά.

Εδώ είναι η παρέλαση το 1992. Η η αδελφή μου είναι το δεύτερο παιδί που περπατάει (με το μπλε καπέλο).

Η κοινότητα, η οποία τώρα λέγεται «The Greek Community of Toronto» και ιδρύθηκε το 1909, είχε (και έχει ακόμα) ελληνικές γιορτές, σχολεία που μπορούν να μαθαίνουν ελληνικά και τη μεγάλη ορθόδοξη εκκλησία. Η οικογένειά μου έκανε πολλά για την κοινότητα. Στην ιστοσελίδα της κοινότητας γράφει ότι υπάρχουν 150.000 Έλληνες στην κοινότητα του Τορόντο σήμερα.

Και σήμερα στον Καναδά έχει μεγάλη κοινότητα Ελλήνων. Οι Έλληνες άρχισαν να μεταναστεύουν στον Καναδά στον δέκατο ένατο αιώνα. Πολλοί ήρθαν από τα νησιά (από την Κρήτη, τη Σύρο και τη Σκόπελο) και από την Πελοπόννησο. Πολλοί Έλληνες έμειναν στο Μόντρεαλ. Πολύ περισσότεροι Έλληνες έφτασαν τον εικοστό αιώνα. Το 1911, 3.650 Έλληνες έμεναν σε διάφορες μεγάλες πόλεις. Αυτοί οι άνθρωποι συχνά είχαν επιχειρήσεις, όπως φούρνους, ξενοδοχεία και εστιατόρια.

Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο η κυβέρνηση του Καναδά επέτρεψε σε περισσότερους Έλληνες να μεταναστεύσουν στη χώρα. Πολλοί άνθρωποι, όπως ο παππούς και η γιαγιά μου, μπόρεσαν να έρθουν γιατί προσκλήθηκαν από την οικογένεια που ήδη έμενε στον Καναδά. Από το 1945 έως το 1971, περίπου 100.000 Έλληνες έφτασαν από την Ελλάδα, ανάμεσα σε αυτούς και η οικογένειά μου.

Κάθε χρόνο στο Τορόντο κάνουν μεγάλη παρέλαση και γιορτή για την Επανάσταση. Φέτος, δυστυχώς, δεν έκαναν γιατί είχε λοκντάουν. Όταν ήμουν μικρή, πηγαίναμε και βλέπαμε την παρέλαση. Στην φωτογραφία μου, ωστόσο, φαίνομαι ότι είμαι πολύ σοβαρή για τη γιορτή. Μια φορά η αδελφή μου ήταν η σημαιοφόρος. Η παρέλαση είναι σημαντική για την κοινότητα στο Τορόντο γιατί μας φέρνει όλους κοντά. Νομίζω ότι, όταν ήμασταν παιδιά, ήταν διασκεδαστικό για εμάς να ντυνόμαστε με τα παραδοσιακά ρούχα και να είμαστε μέρος της κοινότητας. Η γιορτή για την Επανάσταση ακόμα και σήμερα βοηθάει να δημιουργηθεί και να συντηρηθεί η ελληνική ταυτότητα.

Εγώ φοράω κόκκινο. Ήμουν στην κοινότητα και ήμουν 3 χρονών.

Γιώργος Γεμελάς

Η Ελλάδα και η αιώνια επιρροή της στον κόσμο

Ακόμα και τώρα, χιλιάδες χρόνια μετά τον μεγάλο αρχαίο πολιτισμό, η Ελλάδα επηρεάζει τον κόσμο με τις ιδέες της, με τα κατορθώματα της και με τα ελληνικά ιδεώδη. Στα διακόσια χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση, βλέπουμε πώς ο κόσμος και η Δύση σκέφτονται την Ελλάδα και γιατί έχει τόση σημασία.

Αυτό γίνεται πολύ σαφές, αν διαβάσουμε αυτά που είπαν οι πρόεδροι Τζο Μπάιντεν (ο οποίος έδωσε μια παρουσίαση το 2021 για τα διακόσια χρόνια από την ελληνική Επανάσταση) και Ντόναλντ Τραμπ (που έδωσε μια παρουσίαση το 2019). Από τις ομιλίες τους καταλαβαίνουμε τι σημαίνει η Ελλάδα και τι εκπροσωπεί. Επίσης, αυτά που είπαν είναι σημαντικά όχι μόνο γιατί μας δείχνουν πώς σκέφτεται ο κόσμος για την Ελλάδα, αλλά και γιατί ενισχύει τη θέση των ανθρώπων που μπορεί να λέγονται «Έλληνες».

Συνοπτικά, η Ελλάδα γιορτάζεται για το μεγάλο παρελθόν της, για τα πνευματικά επιτεύγματά της, για τον αγώνα για την ελευθερία της. Το πιο φανερό στις ομιλίες τους είναι πως ο Μπάιντεν και ο Τραμπ χρησιμοποιούν την ελληνική αρχαιότητα. Το πρώτο πράγμα που είπε ο Μπάιντεν είναι κάτι από τον Αριστοτέλη. Διάβασε τον αρχαίο ορισμό του Αριστοτέλη για τη «φιλία»: «Η φιλία εστί μία ψυχή εν δυσί σώμασιν ενοικουμένη». Μετά ο Μπάιντεν συνέχισε να λέει ότι η Αμερική οφείλει στην αρχαία Ελλάδα τις αρχές που βρίσκονται στην αμερικάνικη κυβέρνηση.

Το ίδιο και ο Τραμπ αναφέρθηκε στα κατορθώματα από την αρχαία Ελλάδα. Πριν καν μιλήσει για τα κατορθώματα των Ελληνοαμερικανών, μίλησε για τα κατορθώματα των αρχαίων Ελλήνων. Είπε ότι η αρχιτεκτονική, η χαρτογραφία, η δημοκρατία—όλα αυτά προέρχονται από τους Έλληνες. Αυτά που έκαναν οι Έλληνες στην αρχαιότητα είναι κεντρικά για την ιδέα της Ελλάδας στις ΗΠΑ.

Το μεγαλείο από την ελληνική αρχαιότητα δεν είναι το μόνο πράγμα που είναι σημαντικό για την Αμερική και τον κόσμο. Και τα ελληνικά ιδεώδη είναι σημαντικά. Με τις ομιλίες τους και οι δύο πρόεδροι αναφέρθηκαν σε ελληνικές αξίες όπως «ελευθερία», «αρετή» και «αλήθεια». Επιπλέον, υποδηλώνουν ότι η Ελλάδα μάς δείχνει τις αρχές πάνω στις οποίες χτίστηκε η Αμερική. Παρόλο που η αρχαία Ελλάδα είναι χιλιάδες χρόνια πιο παλιά από την Ελλάδα του σήμερα, οι ηγέτες συνδέουν την Ελλάδα με ιδέες του αρχαίου πολιτισμού.

Τέλος, και οι δύο πρόεδροι μίλησαν για την ελευθερία. Είπαν ότι η ελευθερία στην Ελλάδα είναι παρόμοια με αυτή στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Το όνειρο που ενέπνευσε την Ελλάδα να γλιτώσει από την τυραννία και πολέμησε για την ελευθερία της είναι ίδιο με το όνειρο που ενέπνευσε την Αμερική. Επιπλέον, η Ελλάδα και οι ΗΠΑ κέρδισαν την ελευθερία τους από ξένους ηγέτες. Το πνεύμα για αυτοκυβέρνηση, μας είπε ο Μπάιντεν, είναι το ίδιο πνεύμα που θρέφει την Αμερική.

Βεβαίως, αυτές οι ομιλίες δεν είναι ό,τι λένε όλοι οι άνθρωποι στη Δύση, ούτε στον κόσμο. Αλλά μας δίνουν μία ιδέα για το πώς οι ισχυροί χρησιμοποιούν την Ελλάδα. Σε αυτή την κατάσταση, οι αμερικανικοί ηγέτες περιέγραψαν την ελληνική επανάσταση έτσι για να δυναμώσουν την αμερικάνικη ιδρυτική ιστορία.

Κατανοώντας πως τα σύμβολα στην Ελλάδα έχουν μεγάλη σημασία, τι πρέπει να κάνουμε εμείς, οι άνθρωποι από την ελληνική διασπορά; Με μια ιστορία με τόση επιρροή, πρέπει και εμείς να περιγράφουμε την Ελλάδα έτσι; Ή υπάρχουν κίνδυνοι αν το κάνουμε αυτό;

Πρώτα, μπορούμε να πούμε ότι είναι δίκιο να λέμε ότι η επιρροή από την Ελλάδα μπορεί να μεταφέρει το καλό στον κόσμο. Ελευθερία, αυτοκυβέρνηση, δικαιοσύνη—όλα αυτά μπορούν να είναι καλά πράγματα για να αποκτήσουμε. Από την άποψη αυτή, εμείς μπορούμε να φέρουμε καλές ιδέες και αξίες στον κόσμο, στο όνομα της ελληνικής ιδέας. Από την άλλη όμως είναι επικίνδυνο να τα χρησιμοποιούμε αυτά χωρίς να κατανοούμε πως υπάρχουν και άσχημα στην ελληνική ιστορία και η ελληνική ιστορία έχει και πολλά άλλα κεφάλαια.

Για μας τους Ελληνοαμερικανούς είναι χρέος μας να μιλάμε για τον ελληνισμό και την ελληνική ιστορία. Είναι μια ερώτηση που θα απαντάμε για όλα τα επόμενα χρόνια.

Αλεξάνδρα Σωσσίδη

Απεικονίσεις της Ελλάδας από Έλληνες και ξένους καλλιτέχνες

Η Ελληνική Επανάσταση ήταν ένα πολύ σημαντικό θέμα για τους καλλιτέχνες τον καιρό της Επανάστασης, γιατί ήταν μια εντυπωσιακή ιστορία για μια χώρα που κέρδισε τους αγώνες της. Επιπλέον, οι ξένοι καλλιτέχνες αγαπούσαν την αρχαία Ελλάδα και τις ιδέες της και ήθελαν να την συντηρήσουν στον μοντέρνο κόσμο. Έλληνες και ξένοι καλλιτέχνες ζωγράφισαν πίνακες για την επανάσταση και θα ήθελα να συγκρίνω τις διαφορετικές απεικονίσεις της Ελλάδας σε αυτούς τους πίνακες. Οι πίνακες που θα συγκρίνω είναι *Η Ελλάδα στα ερείπια του Μεσολογγίου* από τον Ευγένιο Ντελακρουά και *Η Ελλάς Ευγνωμονούσα* από τον Θεόδωρο Βρυζάκη. Ο Θεόδωρος Βρυζάκης ήταν Έλληνας ιστορικός ζωγράφος γεννημένος το 1819. Μεγάλωσε κατά την επανάσταση και ο πατέρας του σκοτώθηκε από τους Οθωμανούς. Έτσι αυτό το θέμα ήταν η έμπνευση για πολλούς του πίνακες. Ο Ευγένιος Ντελακρουά ήταν Γάλλος ρομαντικός καλλιτέχνης, που γεννήθηκε το 1798. Δεν πήγε ποτέ στην Ελλάδα, αλλά υποστήριξε τον ελληνικό σκοπό και χρησιμοποίησε τους πίνακές του για να κερδηθεί συμπάθεια για την Ελλάδα από το γαλλικό κοινό.

Η Ελλάδα στα ερείπια του Μεσολογγίου από τον Ευγένιο Ντελακρουά είναι ένα καλό παράδειγμα για το πώς οι ξένοι είδαν την Ελλάδα κατά την επανάσταση. Ο πίνακας απεικονίζει την Ελλάδα προσωποποιημένη ως μια γυναίκα που γονατίζει και φοράει παραδοσιακή φορεσιά. Τα χέρια της είναι ανοιχτά και παρακαλεί τον θεατή συμβολικά όπως η Ελλάδα έκανε έκκληση σε ξένες χώρες εκείνη την εποχή. Η Ελλάδα περιβάλλεται από πέτρινα ερείπια, το οποίο συμβολίζει πως η παραδοσιακή Ελλάδα ρημάζεται από τους Οθωμανούς. Φοράει μπλε και άσπρο, που είναι τα χρώματα της ελληνικής σημαίας και τα χρώματα που σχετίζονται με την Παναγία. Η θρησκεία είναι ένα σημαντικό στοιχείο στον πίνακα. Η Ελλάδα είναι σε θέση προσευχής και αυτό συμβολίζει την έκκληση για τον Χριστιανισμό σε αντίθεση με τους Μουσουλμάνους Οθωμανούς. Έτσι φαίνεται η Ελλάδα από τους ξένους.

Ωστόσο, οι Έλληνες καλλιτέχνες δείχνουν μια διαφορετική ιστορία. Στον πίνακα *Η Ελλάς Ευγνωμονούσα*, που ζωγραφίστηκε το 1858 μετά την επανάσταση, βλέπουμε μία άλλη προσωποποίηση, πολύ διαφορετική από αυτή του Ντελακρουά. Εδώ, η Ελλάδα είναι σε πιο θριαμβευτική στάση και σηκώνεται πάνω από τους ανθρώπους γύρω της. Στέκεται αντί να γονατίζει και το φως της λάμπει. Τα ρούχα της μοιάζουν με

ρούχα αρχαία και φοράει μια δάφνη. Αυτό προκαλεί την ιδέα ότι η σύγχρονη Ελλάδα είναι ένα είδος αποκατάστασης της αρχαίας Ελλάδας. Και εδώ έχουμε πολλές θρησκευτικές εικόνες. Η Ελλάδα είναι σε θέση σταύρωσης, ίσως ως φόρος τιμής σε εκείνους που πέθαναν στον πόλεμο, και λατρεύεται από τους γύρω της. Εδώ, για τα ελληνικά μάτια, η Ελλάδα είναι νικηφόρος, όμορφη και δυνατή.

Αν και αυτοί οι πίνακες δεν έγιναν και οι δυο κατά τη διάρκεια της επανάστασης, η επανάσταση δημιούργησε μια μοναδική καλλιτεχνική ατμόσφαιρα σχετικά με τις εικόνες της Ελλάδας. Δείχνουν διαφορετικές απόψεις της Ελλάδας, που μας δίνουν μια ιδέα για το πώς είδαν τη χώρα οι Φιλέλληνες και οι Έλληνες. Επομένως, παρόλο που αυτοί οι πίνακες είναι από διαφορετικές χώρες και διαφορετικούς καλλιτέχνες, μοιράζονται μια εθνικιστική, θρησκευτική και συναισθηματική εικονογραφία, η οποία τελικά δεν είναι τόσο διαφορετική.

Το καλοκαίρι του 2021 πήγα στην Εθνική Πινακοθήκη της Ελλάδας και είδα από κοντά το έργο *Η Ελλάς Ευγνωμονούσα*. Μου άρεσε πολύ και σχεδίασα το εξώφυλλο του βιβλίου μας.

This is the fourth booklet of the series Modern Greek at Yale which includes the creative and reflective writings of students learning modern Greek. The 2021 edition was published in an important year for Greece and for the Hellenic Studies Program at Yale as we celebrate two important events: the two hundredth year anniversary of the Greek Revolution, and twenty years of the Hellenic Studies Program at Yale!